

Poslovni broj: UsII-195/22-7

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudske savjetnice Nele Petrović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grada O., O., kojeg zastupa opunomoćenik mr. sc. I. B., odvjetnik iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe I. V., O., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 7. veljače 2023.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/22-01/912, urbroj:401-01/03-22-4 od 26. rujna 2022.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, povodom žalbe zainteresirane osobe, poništava se rješenje Grada O., klasa: UP/I-008-03/22-01/03, urbroj: 2198-23-03/1-22-2 od 18. srpnja 2022. i predmet dostavlja istom tijelu na ponovni postupak. Navedenim prvostupanjskim rješenjem tužitelja odbija se zahtjev za pristup informacijama, kojim zainteresirana osoba traži ime i prezime imenovanih savjetnika u vezi s pitanjima nacionalnih manjina, iseljenog stanovništva, treće životne dobi te gospodarstva, iznos ugovorene mjesečne neto naknade svakog savjetnika posebno, izvješće o radu za svaku godinu obavljanja savjetovanja svakog savjetnika posebno te, ako postoji još imenovanih savjetnika gradonačelnika, osim za navedena područja, ime i prezime za koje područje je imenovan, ugovorenu mjesečnu neto naknadu te izvješće o radu za svaku godinu obavljanja savjetovanja.

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja podnio tužbu smatrajući isto nezakonitim. U tužbenim razlozima, u bitnom, navodi da je stvarno stanje drukčije od onog

utvrđenog u tom rješenju, slijedom čega je tuženik na temelju tako pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešnom primjenom materijalnog prava, donio nezakonitu odluku. Zainteresirana osoba je član Kluba vijećnika HSLS-a i MOST-a O., baš kao što je to i I. J., koji je uz to i predsjednik tih Klubova. Tužitelj je u veljači 2021. Općinskom državnom odvjetništvu u Zadru (dalje u tekstu: ODO) podnio kaznenu prijavu protiv nepoznatog počinitelja, radi neovlaštenog pristupa iz članka 226. stavka 2. Kaznenog zakona u stjecaju s kaznenim djelom teškog kaznenog djela protiv računalnog sustava, programa i podataka iz članka 273. stavka 1. u vezi s kaznenim djelom – ometanja rada računalnog sustava iz članka 267. stavka 1. Kaznenog zakona. ODO je provelo izvide i istraživanje te na temelju prikupljenih dokaza podignulo optužnicu, broj: KO-DO-646/2021, zbog navedenih kaznenih dijela protiv prvookrivljenika I. J. i drugookrivljenice M. J. Optužnicom ih se tereti da su, u razdoblju od 1. kolovoza 2019. do 26. veljače 2021., neovlašteno pristupali internetskim stranicama i sustavu elektronske pošte Grada O. te korisničkim pretincima elektronske pošte službenika Grada O., čime su ostvarivali direktan pristup pretincima e-dokumentima, koje su pohranjivali na svoje prijenosno računalo i vanjski disk te su napravili i sigurnosnu pohranu cjelokupnog sadržaja navedene internetske domene Grada O. na svoje računalo i priključene vanjske uređaje za pohranu podataka. S tim u vezi tužitelj sadržajno citira odredbu članka 15. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13. i 85/15.- dalje u tekstu: ZPPI), nakon čega zaključuje kako je imao u vidu da su u tijeku izvidi i istraživanje povodom navedenih kaznenih dijela protiv I. J., a koji postupci su tajna prema izričitoj odredbi članka 206.f i članka 213. Zakona o kaznenom postupku. Naime, predmetom tih postupaka bio je cjelokupan sadržaj, odnosno podaci Grada O. pohranjeni na e-dokumentima pa tako i oni koji su zatraženi povodom zahtjeva zainteresirane osobe. Stoga je tužitelj, temeljem izričite odredbe članka 15. stavka 1. ZPPI-a, bio dužan ograničiti pristup informacijama koje je zatražila zainteresirana osoba, obzirom su i takve informacije bile predmetom postupka koji se vodio pred ODO-om, a sada su predmetom kaznenog postupka koji se vodi pred Općinskim sudom u Zadru. Slijedom izloženog, tužitelj predlaže ovom Sudu poništiti osporeno rješenje i naložiti tuženiku da mu plati iskazani trošak spora.

3. Tuženik, u odgovoru na tužbu, drži tužbene navode neosnovanim te u postupnosti ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja. U bitnom, tuženik ističe kako mu je tužitelj u žalbenom postupku, kao dio spisa predmeta, dostavio presliku dopisa ODO-a od 10. studenog 2021., uvidom u koji je utvrđeno da ne sadrži dokaz da se, u odnosu na informacije koje je zainteresirana osoba zatražila, od strane nadležnih tijela provode postupci iz članka 15. stavka 1. ZPPI-a, već se u istom navodi da je protiv dviju fizičkih osoba podignuta optužnica pred Općinskim sudom u Zadru. Tužitelj u tužbi navodi za što se terete navedene fizičke osobe pa je, usporedbom sa sadržajem navedenog zahtjeva, razvidno da se ne radi o informacijama koje su predmet zahtjeva zainteresirane osobe, slijedom čega se u konkretnom slučaju ne može ni primijeniti ograničenje propisano citiranom zakonskom odredbom. Budući tužitelj nije u žalbenom postupku dokazao da su informacije koje su predmet zahtjeva za pristup informacijama ujedno i predmet postupaka koje vode

nadležna tijela u prethodnom i kaznenom postupku, a koji su u tijeku, odnosno nije pružio nikakve dokaze koji potkrjepljuju navode iz osporenog rješenja, nužno je bilo poništiti rješenje te predmet vratiti na prvostupanjski postupak. Posebno se ističe kako pobijanim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja jer mu je njime naloženo da u ponovljenom postupku riješi predmetni zahtjev za pristup informacijama sukladno zakonskim odredbama. Stoga tuženik drži besmislenim predmetni tužbeni zahtjev, jer je tužitelj u ponovljenom postupku, nakon utvrđivanja činjenica, mogao postupiti sukladno odredbama ZPPI-a i odlučiti o zahtjevu zainteresirane osobe, a ne podnositi tužbu i time stvarati potencijalni nepotrebn trošak na teret javnih sredstava. Slijedom izloženog, tuženik predlaže ovom Sudu tužbeni zahtjev odbiti.

4. Zainteresirana osoba se, u odgovoru na tužbu, poziva na odredbe članka 10. stavka 4. i članka 16. stavka 3. ZPPI-a, navodeći da su tijela javne vlasti obvezna na internetskim stanicama, na lako pretraživ način i u strojno čitljivom obliku, objavljivati godišnje planove, programe i dr., te da se informacije koje je zatražio tiču raspolaganja javnim sredstvima. Obrazloženje tužbe drži krajnje nevjerojatnim jer je očito da tužitelj dijeli vijećnike po stranačkoj pripadnosti, što je u konkretnom slučaju potpuno nebitno. U obrazloženju tužbe, naime, tužitelj se poziva na članak 15. stavak 1. ZPPI-a, uz obrazloženje da je podignuta kaznena prijava protiv nepoznatog počinitelja te da je podignuta nepotvrđena optužnica protiv I. i M. J. za opisana kaznena djela, ali pritom ne navodi na koji način i temeljem čega bi informacije vezane za pitanje koje je postavio, a koje slijedom svega navedenog tužitelj ima obvezu javno objaviti, mogle utjecati na tijek mogućeg kaznenog postupka. Također, tužitelj u obrazloženju paušalno ograničava pristup apsolutno svim podacima bez ikakvog konkretno suvislog obrazloženja, što je nedopustivo. Zainteresirana osoba, kao vijećnik Grada O., nema nikakve veze s privatnom stvari drugog vijećnika te mu kao laiku nije jasno kako je uopće moguće da na ovakav način dobije uvid u spis postupka koji se vodi protiv druge privatne osobe. Tim više što navodna optužnica nije ni potvrđena. Stoga je mišljenja da je ovo grubo kršenje Opće uredbe o zaštiti podataka, slijedom čega predlaže ovom Sudu tužbu tužitelja odbiti kao neosnovanu.

5. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21. – dalje u tekstu: ZUS), odgovori na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su tužitelju.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je, povodom žalbe zainteresirane osobe, poništio rješenje tužitelja i predmet vratio na ponovni postupak, jer je za svoju odluku dao pravno prihvatljive razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog i postupovnog prava.

7. Naime, prema odredbi članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09. i 110/21.), kad je za donošenje novoga rješenja, s obzirom na prirodu upravne stvari, nužno neposredno rješavanje prvostupanjskog tijela, a drugostupanjsko tijelo utvrdi da rješenje treba poništiti, dostavit će predmet na ponovno rješavanje prvostupanjskom tijelu.

8. U ovom predmetu za donošenje pravilne i na zakonu utemeljene odluke bilo je potrebno prethodno utvrditi da li je tužitelj opravdano onemogućio pristup informaciji zatraženoj zahtjevom zainteresirane osobe (ime i prezime imenovanih savjetnika u vezi s pitanjima nacionalnih manjina, iseljenog stanovništva, treće životne dobi, te gospodarstva, iznos ugovorene mjesečne naknade svakog savjetnika posebno, izviješće o radu za svaku godinu savjetovanja i, ako postoji još imenovanih savjetnika gradonačelnika, osim za navedena područja, ime i prezime za koje područje je imenovan, ugovorenu mjesečnu neto naknadu te izviješće o radu za svaku godinu obavljanja savjetovanja), a koju činjenicu je tuženik u žalbenom postupku provjerio (uvidom u dopis ODO-a od 10. studenoga 2021.), nakon čega je zaključio da tužitelj nije dokazao da su zatražene informacije, koje su predmet zahtjeva zainteresirane osobe za pristup informacijama, ujedno i predmet postupaka koje vode nadležna tijela u prethodnom i kaznenom postupku, a koji su u tijeku, odnosno nije pružio nikakve dokaze koje potkrjepljuju navode iz prvostupanjskog rješenja.

9. Stoga je, i po ocjeni ovoga Suda, tuženik pravilno postupio kada je prvostupanjsko rješenje poništio i, s obzirom na prirodu ove stvari, predmet vratio tužitelju na ponovni postupak, pri čemu je dao valjanu uputu za daljnje postupanje navodeći da je prvostupanjsko tijelo dužno u ponovnom postupku utvrditi sve činjenice koje su važne za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, činjenice prikazati u spisima predmeta i potkrijepiti ih odgovarajućim dokazima te utvrditi mogu li se preslike zatraženih informacija ili određenih dijelova zatraženih informacija temeljem odredaba ZPPI-a dostaviti zainteresiranoj osobi, a nakon toga, na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja, u zakonskom roku riješiti ovu upravnu stvar.

10. Dakle, tuženik nije naložio tužitelju davanje zatražene informacije, već je uputio tužitelja da o zahtjevu zainteresirane osobe odluči nakon što upotpuni postupak te da u obrazloženju rješenja navede činjenično stanje i razloge na kojima je utemeljio donesenu odluku, a što je i obveza prvostupanjskog tijela propisana odredbom članka 98. stavka 5. ZUP-a, koju odredbu je tužitelj propustio pravilno primijeniti, jer je, nakon što je određeno naveo informacije koje zainteresirana osoba traži i sadržajno citirao odredbu članka 15. stavka 1. ZPPI-a, samo paušalno zaključio da je zahtjev potrebno odbiti primjenom članka 23. stavka 5. točke 1. ZPPI-a, ali bez stvarne ocjene provedenih dokaza te bez navođenja ikakvih razloga koji bi upućivali na osnovanost takvog zaključka i donesene odluke, osobito s obzirom na vrstu zatraženih informacija koje su predmet ovog postupka.

11. Prema tome, jer u postupku nije utvrđeno da li je uskrata informacije tražene predmetnim zahtjevom zainteresirane osobe izvršena u skladu s mjerodavnim odredbama ZPPI-a, na koje upućuje tuženik, to, i po ocjeni ovoga Suda, odlučne činjenice za pravilno rješenje ove stvari nisu utvrđene na zakonom propisani način, radi čega poništavanjem prvostupanjskog rješenja i vraćanjem predmeta na ponovni postupak nije povrijeđen zakon.

12. Na drukčiji zaključak ne upućuju ni tužbeni navodi, u kojima tužitelj iznosi razloge zbog kojih smatra da je osnovano odbio zahtjev zainteresirane osobe. Naime, tužitelj je prvostupanjsko tijelo koje je u obvezi razloge za svoju odluku iznijeti u

obrazloženju donesene odluke, a ne tek u tužbi, radi čega navedeni prigovori nisu od utjecaja na drukčije rješenje ove stvari.

13. Na kraju, Sud nije našao osnovanim niti zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora, jer tužitelj nije uspio s tužbenim zahtjevom pa mu, sukladno članku 79. stavku 4. ZUS-a, ne pripada pravo na naknadu tog troška, radi čega je navedeni zahtjev valjalo odbiti.

14. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 6. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 7. veljače 2023.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.